

PROF. DR HAB. TADEUSZ HOŁUBOWICZ

Urodził się 4 kwietnia 1929 roku w Czabarówce w woj. tarnopolskim (Podole, obecnie Ukraina). Jesienią 1945 roku wraz z rodzicami w ramach repatriacji przeniósł się do Polski zachodniej, na poniemieckie gospodarstwo we wsi Skarbiewo w gminie Koronowo (ówczesne województwo bydgoskie).

W 1949 rozpoczął studia na Wydziale Rolniczym Uniwersytetu Poznańskiego, które ukończył w 1953 roku na Studium Ogrodniczym Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu. Dyplom inżyniera ogrodnictwa uzyskał w 1953 roku, a dyplom magistra w 1954 roku po przedstawieniu pracy magisterskiej nt. *Dolistne nawożenie drzew owocowych*, wykonanej pod kierunkiem prof. dr Heleny Bireckiej. Od marca 1953 roku, jeszcze na studiach magisterskich, został zatrudniony w Katedrze Sadownictwa Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu na stanowisku asystenta. W 1963 roku obronił pracę doktorską pt. *Dynamika azotu organicznego w pąkach kwiatostanowych i wegetatywnych jabłoni corocznie i przemiennie owocujących*, wykonaną pod kierunkiem prof. dr Jerzego Wierszyłłowskiego.

W latach 1968–1969 odbył roczny staż naukowy na Uniwersytecie Stanowym w Idaho, USA. Po powrocie kontynuował badania nad przyczynami corocznego i przemiennego owocowania drzew owocowych. W roku 1970 ukończył przewód habilitacyjny i uzyskał stopień doktora habilitowanego. W 1971 został powołany na stanowisko docenta, w roku 1976 Rada Państwa nadała mu tytuł profesora nadzwyczajnego, a w roku 1985 tytuł profesora zwyczajnego.

W latach 1972–1981 przez trzy kadencje pełnił funkcję Dziekana Wydziału Ogrodniczego, a w latach 1970–1978 funkcję Dyrektora Instytutu Produkcji Ogrodniczej oraz w latach 1978–1997, do czasu przejścia na emeryturę, funkcję kierownika Katedry Sadownictwa Akademii Rolniczej.

Dorobek naukowy Profesora obejmuje 385 publikacji, w tym: 119 prac oryginalnych, 107 doniesień naukowych, 142 artykułów popularno-naukowych, 12 podręczników-broszur dla praktyków autorstwo lub współautorstwo 3 skryptów (w tym 1 w języku angielskim), 4 podręczników akademickich oraz 1 podręcznika dla szkół zawodowych.

Prowadził dla studentów ćwiczenia, seminaria i wykłady z dziedziny sadownictwa, szkółkarstwa sadowniczego i pomologii. Wypromował 7 doktorantów (w tym 1 z Egiptu i 1 z Ukrainy), a dwóch Jego wychowanków uzyskało tytuł profesora.

W 1999 roku Profesor przeszedł na emeryturę, współpracował jednak nadal z Uczelnią, prowadząc do roku 2015 wykłady na studiach anglojęzycznych.

Profesor był członkiem Międzynarodowego Towarzystwa Nauk Ogrodniczych i przewodniczącym grupy roboczej „mrozoodporność drzew owocowych”, członkiem Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk oraz członkiem Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Inżynierów i Techników Ogrodnictwa.

Profesor T. Hołubowicz był inicjatorem i współzałożycielem Polskiego Towarzystwa Nauk Ogrodniczych, a w latach 1990–1995 jego wiceprezesem i członkiem honorowym. W latach 1990–1995 był też wiceprzewodniczącym Komitetu Nauk Ogrodniczych Polskiej Akademii Nauk (od roku 1972 członkiem). W latach swojej aktywnej pracy był ponadto przewodniczącym lub członkiem wielu rad naukowych w różnych instytutach.

Za swoją działalność został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Medalem Komisji Edukacji Narodowej i Medalem im. Michała Oczapowskiego Polskiej Akademii Nauk.

W roku 2006 z okazji Jubileuszu 50 lat istnienia Wydziału Ogrodniczego (1956–2006) w Poznaniu Rektor i Senat naszej Alma Mater wyróżnili prof. dr. hab. Tadeusza Hołubowicza za Jego wkład w rozwój Wydziału i zasługi dydaktyczno-wychowawcze nadaniem tytułu doktora honoris causa Akademii Rolniczej im. Augusta Cieszkowskiego w Poznaniu.